

2. (приличноститъ), sauver les apparen-
ces; 3. -са, vr. prendre garde, se donner
de garde, s'épargner; 4. (отъ), gare le;
5. (отъупомрѣбенето на иѣщо), s'abstenir de.

Варене, sn. la coction, cuison, cuite f.; или
печено вторно, sn. la recuisson; || (на
топла вода), le bain marie.

Варено сладко, sn. la confiture; || (съ
овощи), la conserve.

Варены сливы (съ захары), sf. pl. le moyeu.
Вари-клечка, sc. un avare, chicanier, fesse-
maille, vilain, crasseaux; m. 1. (гнусавъ), une
sordidit ; 2. fig. une adresse; 3. fam. un
grippe-sou, pince-maille, 'harpagon'; || fig.
un cancer; 4. pop. un grigou. [v r ine].

Варинасъ (най-хубавъ титюнь), sm. la

Варителность, sf. la digestibilit . [riante].

Варіанта (различие на текстъ), sf. la va-

Варіаціонно смѣтане, sn. Math m. calcul

des variations f.

Варіація, sf. Mus. Math m. la variation; ||
съ -ци. Mus. vari , adj. [varier].

Варірувамъ (права варіаціи), va. Mus.

Варка, sf. la barque, le bateau; 1. (каиче),
l'esquif m; 2. (лодка), la nacelle; 3. (что
върви леко), chaloupe bonne de nage, f;
4. (пълна), une barqu e; 5. (който троши
-ки за продаване на дърва), un d chirieur.

Варкамъ, vn. (voyez Бързъмъ).

Варкарь, s. un batelier.

Варкачи, adj. de barque.

— товаръ, sm. la nav e, barqu e f.

Варкича, sf. dim. la barquerolle et bar-
quette, le batelet. [ere].

Варколакъ, sm. fig. l'ours m; || fam. le massa-

Варлива пръсть, sf. le calcaire.

Варливо срѣдство, sm. le caustique.

Варливъ, adj. calcaire; calcinable.

Варливостъ, adj. calcareux.

Варна пещъ, sf. fourneau de calcination f.

Варнень, adj. Chim. calcique.

Варовита боза, sf. lait ou blane de chaux, m.

Варовито мазило (оросанъ t.), sn. la rul  e.

— накапване, sn. l'incerustation f.

Варосвамъ, va. cr  ir; || (омазвамъ съ
варо), Archit. encroûter.

Варь, sf. la chaux; 1. (у табацы), la pla-

m  e; 2. (неогасена), chaux vive; 3 (ога-
сена), chaux   t  te; 4. опалване пещъ

за —, le chauflour du four 脿 chaux; 5

посыпвамъ съ — полето, va. chauder; 6

гори-варъ, sm. un chaufournier et chaulier;

7. кое то става на —, calcinable, adj. 8.

горене или ставане на —, la calcination;

9. правя или горя —, va. calciner; || го-

риса, прѣбръща са на —, v. imp. il se cal-

cine; 10. разбърквамъ съ —, va. g  cher;

11. бъркачъ на —, un g  cher.

Варя, va. cuire, faire bouillir; 1. (изново),

recuire, faire rebouillir; 2. или кала (пера

за писане), 'hollander, 3. вариса, v. imp.
il cuire.

Вассаль, sm. un vassal; || (подданни), un
'hommag   et vassal —, sm.

Вата (памукъ t.), sf. de la ouate; -тень,
d'ouate; || подплащащъ съ —, va. ouater;
|| приличень на —, ouateux, adj. [tavelle].

Ватала, sn. pl. le battant; || (у станъ), la

Ватерь-клозеть, sm. lieux 脿 l'anglaise, m.

Ватерь-бакштагы, sm. pl. Mar. 'haubans
de beaupr  , m.

Ватерштагъ, sm. Mar. la soubarbe de beaupr  .

Баувау (кученце), sn. le toutou ou tou-tou.

Вахлачка, sf. plante, le cirse.

Вахмистръ, sm. Mil. un quartier-mestre, ma-
r閑chal des logs m; || главень —, mar閑chal
des logs chef, m.

Вахня, sf. poisson, l'『g  lefin et『g  refin m.

Вахта, sf. Mar. le quart.

Вашъ (f. ваша, n. ваше; pl. ваши), adj.
poss. votre; || pron. poss. le et la votre;

|| вашътъ (родница), sf. pl. les votres; ||
ваше имане, sn. le votre.

Биввамъ, va. fourrer.

Бжжвамъ и Бжжвамъ, va. froncer; || (ко-
нецъ въ игла), enfler.

Бгжвателъ, adj. maniable.

Бжжика (у книга), sf. le larron, la corne; 1.
най-тайнытъ -ки на сърдцето, les d茅tours
du coeur, m; || fig. les recoins m; 2. ог-
лаждамъ -ки, va. d茅plisser; 3. права -ки,
va. gauffer; 4. загубватъ си -кытъ, v. imp.
ils se d茅plissent.

Бдавамса, vr. pr  ter et se — 脿, caler; ||
(съ страсть), s'acharner 脿; || вдаваса, v.
imp. Archit. elle jarrete.

Бдавателъ, adj. fig. flexible.

Бдадено място (у сводъ), sm. Archit. le jarret.

Бдадень, adj. Bot. r茅tus; || (за сводъ), jarret  .

Бдълбавамъ, va. Chir. d茅primer. [pression].

Бдълбене, sm. l'enfoncure f; || Chir. la d茅-

вдълбнато-испжжнатъ, adj. concavo-con-
vexe.

— исписана медаль, sf. m  daille incuse f.

— или издълбано исписанъ, adj. Num.
incus.

Бдълбнать, adj. concave, d茅prim  ; || (у отъ
дѣтъ страны), concavo-concave, adj.

— гърбъ (на конъ), sm. cheval ensell   m.

Бдълбнина, sf. la concavit  .

Бдовенъ, adj. veuf.

Бдовецъ, вица, s. veuf, eueve.

Бдовица, sf. une douairiere; || самоволно
изгоряване -ци, la sutt  e et sutt  ie.

Бдовична дѣлба (никъхъ t.), sf. le dou-

a  re; || дѣте, кое то са ползува само отъ
— на майка си, un douairier.

Бдовично дукато, sm. le denier de la veuve.

Бдовишки пары, sf. pl. le douaire.

Бдовство, sm. le veuvage et viduit   f.